

Rozborový seminář režisérů SČDO

Nejinspirationnější je pro nás Maryša

Tak trochu stranou ostatních seminářů probíhá na Jiráskově Hronově rozborový seminář režisérů SČDO. Jeho účastníci rozebírají viděná představení a k debatě zvou i jejich inscenátory. Lektorem semináře je režisér **Rudolf Felzmann**, se kterým jsme hovořili o tom, která představení JH pro něj zatím byla největší inspirací.

Jiráskův Hronov se letos proměnil, máte nějaké změny i ve vašem semináři?

Nic zásadního jsme měnit nemuseli. Probíráme veškeré pořady – schválně říkám pořady, protože někde nelze mluvit o inscenacích, a někdy mám i problém nazvat je představením v pravém slova smyslu –, ve kterých hledáme, čím mohou pro nás být inspirativní. Problém nám letos nastal třeba u dětských divadel, u kterých si osobně myslím – a mí posluchači k tomu také postupně dospěli –, že se jedná spíše o pedagogickou záležitost, o metodiku, jak dělat s dětmi, ale je to úplně odlišná práce, než tvořit divadelní představení. Ale jak mám poměřovat třeba představení Maryši, které nás velice zaujalo a velice vstřícně jsme je přijali, s představením dětí z mateřské školky a základní školy? Myslím, že když existuje potřeba tyto disciplíny na Jiráskově Hronově mít, měly by být zařazeny spíše do doplňkového programu. Letos nás nepotěšily – s výjimkou Vlvy – ani loutkové inscenace. Přitom pamatuju léta, kdy jsem i jako divadelník přes živé herce byl šťastný, že Hronov zachránili loutkáři. Ale to se stane – jeden rok je bohatý pro činohru, jiný pro loutkáře. Za letošní nejinspirationnější

představení zatím považuju Maryšu. Běda o tom, proč se inscenace váže k roku 2011 a přitom je v názvu inscenace LP, léta páně, a výklad Maryši a jejího vztahu k Vávrovi nebo k otci, to je nesmírně zajímavé.

Měl by podle vás Jiráskův Hronov zůstat mezidruhovou přehlídkou toho nejlepšího z různých druhů divadel?

Ta šíře není špatná, ale musí být jistým způsobem korigovaná. Myslím, že letošní ročník je v té hlavní programové složce zablácen věcmi, které měly skončit nejvýš v krajích nebo na národních přehlídkách.

Co si myslíte o konceptu teatrální stezky, který byl letos na Hronově poprvé?

Náplň stezky byla pro mě problematická. Vystoupení před divadlem bylo ukázkou vánoční besídky, která pro mě nebyla moc objevna. Pak bylo hrozně hezké sólové recitační vystoupení. Potom studentské představení před stadionem, u kterého bohužel zasáhla příroda a přišel déšť, ale byli to hrozně sympatičtí lidé a tím to končí. A to, co se odehrálo na zimním stadionu, byl pro mě šok.

-das-

Anketa

Jak se vám zamlouval projekt teatrální stezky?

Bohužel jsem viděl jen mokrou variantu, myslím si, že je to super nápad a byl bych moc rád, kdyby z toho vznikla tradice. Je to zase jiný způsob setkání divadelního publika. Vznikly jiné vazby, jiná atmosféra a to je cenné. Je to další specifický způsob, jak uvést představení, která jsou něčím jiná a třeba zase v rámci pásma mají stejnou myšlenku. Je to rozhodně lepší, než je narvat do Čapkárny jako amorfní blok. Bylo to hrozně fajn, rozhodně to podporuji.

Pro mě jako pro bývalého hokejistu byla teatrální stezka naprosto ideálně umístěná. Na zimním stadionu by se měla odehrávat všechna rádobý divadelní představení ve všech různých prostorách. Chladicí agregáty by měly běžet po celý Jiráskův Hronov.

Výborný nápad, jen mi vadilo, že se technicky čekalo navzájem na ty dvě skupiny, mohlo se jít například proti sobě, mohlo se to lépe vyřešit.

Myslím si, že je to zajímavý pokus, jak poskládat krátká divadla, když mají něco společného nebo vlastně, i když jsou rozdílná – je to jedno. Nápad je to dobrý. Šel jsem poslední stezku, kdy jsme byli jen ve škole a na stadionu, což projektu hodně ubralo. Kdyby to bylo různě poskládané po Hronově, tak by to fungovalo líp. Ti vinaři se čtyřiceti minutami, to už je na stezku moc, mělo by to mít maximálně tak 15 minut.

